

Gelmeyin Dost Dergahıma

– Mustafa Kara · 31 Mart 2016

Suç benim mi söyleyin ey dostlar
Şiir kokuyordu iyi günlerde ki bakışlarınız
Şimdi merhamet gizli adeta
Meğer ben aldanmışım
Eğer yazmasaydım kendime ihanet olurdu
Geç anladım
Bulutların üzerine yazdığınız dostluk
Şimdi yağmur olarak dökülüyor gözlerimden...
İyi günümde yanımda olan
Kötü günümde bir an da yoklara karışan
Ey dostlar!
Dinleyin beni
Hayat yordu unuttunuz beni
Ben kaybetmedim
Siz kaybettiniz
Üzülüyorum
Dost yine bulunur
Dost yine gelir
Tek üzüntüm
Dost saydıklarım uğruna
Boşuna harcadığım zaman
Biliyorum ki o zaman
Asla geri gelmeyecek...
Ellerim sıcaklığını kaybetmedi hala
Tuttuğum dost ellerin
Gittiklerinden haberi bile yoktu yüreğimin
Şimdi ihanetin rengi vuruyor
Her şafakta pencereme
Her ezan vakti onlara adanmış duaydı
Dudağımdan dökülenler
Şimdi size sesleniyorum
Dost geçinen riyakârlar
Yalnızca Allah'a el açar
O'ndan başka kimseye secde yapmam...
Hayat çok yordu sayenizde

Can'a ihtiyacın olduđunda,
Canım dediklerim cansız bırakıyorsa,
Bıaktım bende onları can'ları ile baş başa
Canımda can gibi olsalar da
Vazgeçtim herkesten
Gelmeyin gayrı dost dergâhıma...
Şükrediyorum Allah'ıma
Riyakârlardan kurtardı yüređimi
Kurtuldum yalancı dostluklarla
Alabora olan duygularımdan
Sizlerle kaybettiđim zamanı geri getiremesem de
Bundan sonra dolu dolu yaşarım hayatı
Eğer ölürsem gelmeyin sakın musalla taşının başına...
Zannetmeyin ki
Yüređim hep zifri karanlıklarda kalacak
Güneş elbet yine doğacak
Sızacak yüređime duvarlarda ki çatlaklardan
Dostun yokluđu ölüme benzer derdim
Yokluđunuzda nefessiz de kalmayacađım
Bahar havası girecek ciđerlerime
İhanete uğratmayacak sizler gibi...
Her sabah yeniden doğacağım sabah ezanıyla
Güneş gülümseyerek vuracak pencereden odama
Bađlanmak istiyorum yeniden hayata
Yeni bir başlangıç
Her sabah doğan güneş yeni bir umut
Gelmeyin bundan sonra
İyi günümde yanımda olanlar
Kötü günümde bir an da yoklara karışan ey dostlar
Bana yakın olmayan beni anlayamaz
Duygusal bir insanım
Gülerim her zaman hayata
Bazen sessiz kalırım
Bazen de çığlık çığlığa kahkahalar atarım
Üzüntülerim bir yanda
Hayal kırıklıklarım diğer yanda
Hepsini mutluluđuma katar
Maske yaparım
Nasılsın diyenlere

İyiyim şükürler olsun günüme derim
Hayat yorsa da kimse bilmez yorgunluğumu
Ben yaşıyorum ben bilirim
Bu nedenle vazgeçtim herkesten
Gelmeyin gayrı dost dergâhıma...
Mustafa KARAAHMETOĞLU
30.03.2016